

Zofia Pawluk

Katolicki Uniwersytet Lubelski Jana Pawła II

ORCID: 0000-0003-4936-8263

DOI: 10.15584/978-83-8277-176-3_6

MOTYW MĘSKOŚCI W ESTETYCE COTTAGECORE. BADANIA MEMETYCZNE

Estetyki internetowe odzwierciedlają emocje oraz przeżycia wybranych grup społecznych. Ta forma komunikacji funkcjonuje na zasadzie memu pod postacią obrazu, filmu lub dźwięku. Zawarte w estetykach idee i problemy stanowią punkt wyjścia do zrozumienia osób je realizujących w mediach społecznościowych oraz, w niektórych przypadkach, w prywatnym życiu pozasieciowym¹. **Cottagecore** jest estetyką skierowaną głównie do kobiet. Mężczyźni nie są ani jej głównymi twórcami, ani odbiorcami. Jednak powód niewielkiej męskiej reprezentacji nie jest w tym przypadku oczywisty, a nawiązuje do problemu relacji obu płci w kontekście ich sytuacji społecznej. Obserwując społeczność estetyki na platformie TikTok, dotarłam do dwóch twórców będących – być może – jedynymi reprezentantami mężczyzn zaangażowanych w cottagecore. Ich treści zostały estetycznie przetworzone w sposób odbiegający od oryginalnych kobiecych cech wizualnych, wpasowując się w konwencjonalną męskość, np. redukując motywy florystyczne lub zastępując sielski wygląd wiejskiej chatki pośród kwiecistych łąk (*cottage*) chatą z surowego drewna w środku lasu (*lodge*). W artykule przedstawię konteksty estetyki cottagecore, które są propagowane przez żeńską społeczność, oraz to, jaki obraz mężczyzn i męskości jest w tych założeniach przedstawiany.

Definiowanie i funkcjonowanie estetyk internetowych

Estetyki internetowe (ang. *aesthetics*) są zjawiskiem funkcjonującym na zasadzie memu w przestrzeni Sieci. Mem, rozumiany zgodnie z założeniami Richarda Dawkinsa, wiąże się z ludzką skłonnością do rozprzestrzeniania wytworów kulturowych poprzez kopiowanie i przetwarzanie (Dawkins 2012: 356). W ten sam sposób, za pośrednictwem wytwarzania treści w różnych formach, rozwijają się i popularyzują estetyki, a ich upowszechnianie generuje powstawanie kolejnych subestetyk czy też estetyk pokrewnych (Pawluk 2022: 18–19).

¹ Więcej na temat idei i konwencji w memach (zob. Sowiński 2017: 42 oraz Pawluk 2022: 15–17).

Ponieważ treści wizualne (i audiowizualne) dominują w Sieci nad słowem pisanym, przeważnie w tej formie są realizowane materiały estetyczne. Są one publikowane w mediach społecznościowych, ale i na wciąż funkcjonujących platformach blogowych, jak na przykład Tumblr². Działająca od 2016 r. aplikacja TikTok spopularyzowała format krótkich (od kilkusekundowych do paruminutowych) filmików, które następnie zostały zaadaptowane przez kolejne platformy³. Ponieważ jest to szybko rozwijające się medium, cieszące się tytułem najczęściej pobieranej aplikacji w 2020 r. (Shaul 2020), treści estetyczne dość szybko zaczęły budować na niej swoje społeczności. Sprzyjała temu również panująca wówczas pandemia COVID-19, kiedy to ogromna część społeczeństwa w wyniku izolacji szukała innych sposobów na wypełnienie swojego czasu. W tym samym roku notuje się zwiększoną popularność materiałów związanych z cottagecore. Jak podaje „The Washington Post”, na TikToku filmiki z #cottagecore zostały odtworzone 3,7 miliarda razy na dzień 31 sierpnia 2020 r. (Braff 2020), w maju 2023 r. ta wartość wynosiła już 13,9 miliarda. Ta zależność poświadcza o nierozłącznej relacji estetyki z platformą, stąd mój wybór analizy społeczności cottagecore na aplikacji TikTok.

Multimedialne treści estetyczne można podzielić na dwie główne kategorie: poradniki, tj. jak wytwarzać przedmioty wpasowujące się w estetykę (dziewiarstwo, rękodzielnictwo dekoracyjne), dzielenie się przepisami ze starych książek kucharskich, lub jak osiągnąć konkretny wygląd makijażem i strojem⁴. Drugą grupą są tzw. *ambiance*, czyli filmiki, które mają wprowadzać odbiorcę w konkretny nastrój. Te mogą być całkowicie wyreżyserowane lub mieć charakter vloga twórcy⁵.

Omawiani przeze mnie w dalszej części artykułu tiktokerzy realizują się głównie w nagraniach nastrojowych, ukazując urzeczywistnienie konkretnej fantazji życia.

Wstępne założenia kobiecej idylli

Cottagecore jest estetyką eskapistyczną – fantazją o rezygnacji z życia w dużym mieście i uczestniczenia w społecznym pędzie za gromadzeniem dóbr oraz

² Estetyki internetowe w aktualnej formie zostały zapoczątkowane prawdopodobnie na Tumblrze. System *reblogowania* ułatwia kumulowanie treści spójnych ze sobą na jednej stronie, co następnie tworzy sieć wzajemnych blogów *reblogujących* od siebie posty, zrzeszając się w swego rodzaju społeczności. Mówiąc o początkach *aesthetics*, często przywoływana jest tzw. Tumblr Girl. Termin odnosi się do blogów nastoletnich dziewczyn, które umieszczały na nich wyidealizowane zdjęcia przestroni i młodych kobiet. Aktualnie tego typu *content* utożsamiany jest bardziej z Instagramem, a tumblrów społeczności bardziej ukierunkowały się na tematyki fandomowe. Estetyki także zróżnicowały się i wykreowały własne społeczności, które działają do dziś, jak na przykład witchcore.

³ Na przykład relacje na Facebooku czy nowo powstałe YouTube Shorts.

⁴ Zob. @wai.iti.ridge, <https://www.tiktok.com/@wai.iti.ridge/video/7178197426975640833> (dostęp: 28.05.2023).

⁵ Zob. @alltheferalfawns, <https://www.tiktok.com/@alltheferalfawns/video/7128059555321351467> (dostęp: 28.05.2023).

uczestniczeniem w kapitalistycznej, niepohamowanej konsumpcji. W myśli tej wizji egzystencja skupia się na uprawie żywności i hodowli zwierząt na własny użytek. Bohaterki są samowystarczalne – mieszkają samotnie w wiejskiej chacie, pracują na gospodarstwie, a także samorealizują się w rękodzielnictwie – użytkowym i dekoracyjnym. Życie podporządkowane jest rytmowi przyrody – porom dnia i roku (Mizera 2020). Stosunek do zwierząt ma charakter koegzystencji, jednak nie należy doszukiwać się podłoża *stricte* wegańskiego czy wegetariańskiego.

W elementach wizualnych dużo uwagi zwraca się na styl ubioru. Na ilustracjach czy filmikach przedstawia się młode kobiety na łonie natury, odziane w zwiewne białe lub jasne suknie z bufiastymi rękawami. Często pojawiają się również luźne koszule i spodnie, także w stylu ogrodniczek. Ów styl czerpie zarówno z trendów retro, vintage, ale i dawniejszych epok (choćby zwiewne białe suknie są nawiązaniem do XVIII-wiecznej *chemise à la reine*⁶). Ubiór ozdabiany jest także wstążkami i koronkami.

Analizując kwestię wizualnych cech przestrzeni w estetyce, należałoby wyróżnić wnętrze domu oraz scenię go otaczającą. Twórczynie cottagecore najbardziej upodobały sobie architekturę angielskiej chatki. Wnętrza stylizowane są w nurcie rustykalnym, lecz z elementami vintage i tendencją do maksymalizmu, tj. przeciwieństwa do sterylnego minimalizmu w architektonicznej scenerii. Przestrzeń wokół domu jest wypełniona bujną przyrodą – obrosnięta gęsto kwiatami, eksponująca zarówno dzikość, jak i delikatność natury. Powtarzającymi się motywami są łąki, pola czy sady.

W tej estetyce łatwo zauważyć nawiązania do sentymentalnej wizji egzystencji, jak również do myśli antropologicznej Jana Jakuba Rousseau, który twierdził, że: „człowiek powinien zaakceptować rolę uczucia we wszystkich dziedzinach życia (także w stosunkach społecznych), powrócić do naturalnej, pierwotnej prostoty, co łączy się z zakwestionowaniem moralnych wartości postępu cywilizacyjnego” (cytowane za internetową encyklopedią PWN, dictionary.cambridge.org/pl/dictionary/english/lone-wolf). Estetyka kładzie także nacisk na aspekt osamotnienia, w którym Rousseau upatrywał „spokoju ducha” (Brand 2021: 6–7). Filozof zwracał uwagę na istotę „miłości własnej”, ponieważ „to dzięki niej człowiek jest zmotywowany do dbania o własne życie” (Baranowska 2015: 67).

Cottagecore przedstawia życie na wsi w sposób wyidealizowany, całkowicie pomijając jego negatywne aspekty. Naturalnie wynika to z tego, że estetyka skierowana jest do osób mieszkających w dużych aglomeracjach miejskich,

⁶ Była to suknia Marii Antoniny. Ubiór powstał, aby ułatwić władczyni poruszanie się, gdy ta przebywała w swojej „sztucznej wsi” Hameau de la Reine, odpoczywając od przytłaczającego ją dworu i spędzając czas ze swoimi dziećmi na łonie natury. Suknia była wykonana z białego musli-
nu, którego warstwy swobodnie opadały, związane jedynie szarfą w pasie. Ponieważ ubiór ten wyglądał jak ówczesna bielizna, wywołał niemały skandal na dworze francuskim. Dzisiaj jednak suknia została przyswojona przez estetykę i jest powielana na wielu zdjęciach w stylu cottagecore.

przepełnionych ludźmi, pojazdami i hałasem. W takim kontekście wizja wsi oddalanej od wielkomiejskiego zgiełku jest błogosławieństwem. Jednak podstawą tej fantazji jest infantylne przekonanie o prostocie życia pozamiejskiego.

Męska interpretacja estetyki cottagecore

Bohaterkami zdjęć czy ilustracji, jak również głównymi odbiorcami cottagecore są kobiety. Mężczyźni nie należą do aktywnych uczestników sielskiej wizji rzeczywistości, a jeżeli już biorą w niej udział, to jako element kobiecej fantazji. Wyjątek stanowią dwa profile na TikToku, które jako jedyne na tej platformie realizują konwencje cottagecore z perspektywy męskiej. Pierwszym przykładem jest twórca the_vintagearian, w skrócie Vinti, który na swoim koncie przedstawia – w założeniach estetyki – fantazję życia pary homoseksualnej na wsi. Tematem profilu są przeważnie domowe czynności, jak na przykład pieczenie ciasta, przycinanie kwiatów, dekorowanie mieszkania, malowanie ścian czy inne aktywności, w których nierzadko bierze udział partner tiktokera. Pojawiają się również spacerunki po parku lub wizyty w sklepach mających w asortymencie produkty w stylu vintage. Charakter utworów nawiązuje do domowego ciepła, spokoju i przede wszystkim bezpieczeństwa.

Można jednak zauważyć, że wspomniane czynności nie są uznawane za konwencjonalnie męskie, ponieważ dbanie o ognisko domowe jest tradycyjnie rolą kobiety. Pomimo obecności natury, kwiatów, rękodzielnicstwa i wszystkich innych elementów założeń cottagecore, estetyka tiktokera nie jest „zniewieściała”. Ubiór bohatera, a zarazem twórcy jest realizowany w stylu vintage, a na niektórych nagraniach przyodziany jest on w elegancki płaszcz i kapelusz, dzięki którym wygląda jak dostoyny dżentelmen z początku XX w. Wystrój wnętrza również nawiązuje do stylów z pierwszej połowy zeszłego stulecia, ale pomimo obecnych elementów dekoracyjnych całość zorganizowana jest dość minimalistycznie.

Drugim przykładem jest profil o nazwie Old Time Hawkey. Skategoryzowanie jego twórczości jako cottagecore może wydawać się dyskusyjne, ponieważ wizualna estetyka tej twórczości wpisuje się raczej w nowoczesny styl rustykalny. Uznałam jednak, że mimo innych kontekstów wizualnych twórca spełnia założenia estetyki cottagecore oraz jest ciekawym przykładem realizacji tego nurtu przez mężczyznę. Twórca nie mieszka na wsi ani w małym miasteczku, lecz w otoczeniu lasu, a tematem jego nagrań jest głównie przygotowywanie jedzenia z komentarzem w stylu ASMR, czyli w sposób spokojny i cichy, co wpisuje się w motyw tzw. *slow life*. Przybory kuchenne oraz naczynia są stylizowane na estetykę retro. Jedzenie często przygotowywane jest poza domem, do czego autor wykorzystuje małe palniki podręczne lub własnoręcznie przygotowane ognisko. Tematycznie nawiązuje on czasami do motywu

*bushcraftu*⁷. Bohater występuje na nagraniach jedynie w towarzystwie psa, niejednokrotnie uwiecznia też piękne okoliczności przyrody. Twórczość tiktokera realizuje postulat osamotnienia pośród natury w celu skupienia się na indywidualnych potrzebach oraz aby „powrócić do życia naturalnego”.

Porównując obydwa profile w aspekcie męskości, należy stwierdzić, że Old Time Hawkey przedstawia ją bardziej konwencjonalnie. Przyroda wokół bohatera nie jest mu przyjazna. Las w wizji autora eksponuje raczej zdobywanie surowców poprzez zbieractwo i łowiectwo (np. nagrania z łowienia ryb). Konwencja pożytkowania pożywienia, a nie jego wytwarzania (uprawa) powiązana jest ze stereotypowym przedstawieniem „pierwotnego mężczyzny, który polował na zwierzynę, kiedy kobieta zajmowała się ogniskiem domowym”. Dodatkowo osamotnione życie mężczyzny w lesie może być kojarzone z motywem samotnego wilka, a ten w zależności od poszczególnej kultury ma różne znaczenie. W popkulturze zachodniej natomiast utarło się błędne przypisywanie wilkom zjawiska tzw. **samca alfa** – założenia, że stadem wilków przewodzi jeden dominujący samiec, który swoją pozycję zdobył poprzez rywalizację z innymi osobnikami⁸. Oczywiście mowa jest o skojarzeniach związanych z symbolem wilka, a nie rzeczywistością. Nawet sprawdzając w słowniku *Cambridge* angielskie określenie *lone wolf*, okazuje się, że oznacza po prostu samotnika, jednak z podkreśleniem niezależnego charakteru takiej osoby⁹.

Odrzucenie mężczyzn ze społeczności

Przytoczeni dwaj twórcy są prawdopodobnie jedynymi bardziej znaczącymi przykładami realizacji estetyki cottagecore przez mężczyzn, zatem stanowią osobliwy przypadek. Isabel Slone w swoim tekście *Escape Into Cottagecore* stawia tę estetykę w opozycji do ruchu tzw. *trad wives*: „konserwatywnych mam-blogerek, które propagują powrót do regresywnego podziału ról płci”¹⁰. W przeciwieństwie do tych ostatnich cottagecore proponuje wizję domowego ciepła, ale z wykluczeniem mizoginistycznego wyznaczania prac domowych (Slone 2020).

⁷ Bushcraft – jest to jedna ze sztuk przetrwania. Ma w założeniu wykorzystywać wiedzę i umiejętności do wytwarzania narzędzi z naturalnych materiałów, ale i umiejętnie dobierać nowoczesny sprzęt do spędzenia czasu na łonie natury. Ma bardziej charakter rekreacyjny w przeciwieństwie do **survivalu**, który poza odpowiednim przygotowaniem teoretycznym wymaga także wyćwiczenia wytrzymałości ciała, aby przetrwać w bardzo trudnych warunkach i przy ograniczonych surowcach.

⁸ Ta teza została zaproponowana przez Rudolpha Schenkela w 1947 r., jednak aktualny stan badań potwierdza, że stada wilków najczęściej składają się z „rodziców” oraz ich potomstwa, a hierarchia grupy opiera się na zasadach rodziny (Pappas 2023).

⁹ <https://dictionary.cambridge.org/pl/dictionary/english/lone-wolf>.

¹⁰ „But unlike reactionary movements like «trad wives» – essentially right-wing mommy bloggers who advocate a return to regressive gender roles – cottagecore offers a vision of domestic bliss without servitude in the traditional binary framework”.

Warto zwrócić uwagę na motyw **pracy** w cottagecore. Otóż funkcjonowanie na wsi, włącznie z uprawą żywności i innymi obowiązkami na gospodarstwie, związane jest tylko z taką pracą, której owoce należą jedynie do bohaterki fantazji. Cały wysiłek przeznaczony jest dla nich, a nie np. dla męża, jak jest to przedstawiane w wizji stereotypowej gospodyni domowej, do której obowiązków należy nie tylko zajmowanie się domem, ale i usługiwanie członkom rodziny. Stąd praca w wizji cottagecore jest dużo bardziej satysfakcjonująca dla uczestniczki, a także gwarantuje jej pełną niezależność i samorealizację.

Samorealizacja wydaje się być przejawem wspomnianej rousseau'owskiej miłości własnej czy inaczej **miłości do samego siebie**. Według filozofa nie miała ona mieć charakteru egoistycznego, jednak estetyka cottagecore całkowicie wyrywa bohaterkę z kontekstu społecznego, zatem nie może ona dzielić tej miłości z innymi ludźmi. Wyjątek stanowią estetyki pokrewne, czego przykładem może być wyodrębniony **cottagecore lesbian**, który uwzględnia obecność drugiej kobiety jako partnerki romantycznej.

W cytowanym tekście Slone przywołuje słowa jednej z twórczyń cottagecore – Nancy Craft, która prowadzi profil na Instagramie o nazwie @cottagecore_faerie: „Jest niesamowicie ważnym, aby przywitać ich [osoby queer] w tej społeczności. Osoby queer są również traktowane przedmiotowo i seksualizowane przez media, a to ma być miejsce [środowisko cottagecore], gdzie możemy być sobą”¹¹.

Z kolei Leah Brand, autorka tekstu *Crafting cottagecore: digital pastoralism and the production of an escapist fantasy*, zauważa, że eskapizm estetyki dotyczy nie tylko ucieczki przed środowiskiem miejskim, ale i przed skazami społeczeństwa: homofobią, szowinizmem i rasizmem, czyli cechami utożsamianymi ze społeczeństwem patriarchalnym. Następnie wspomina, że cottagecore jest wizją kobiety, która co prawda ucieka przed nienawiścią i niesprawiedliwością otoczenia, ale nie poszukuje sposobu na jego „uleczenie”. Całkowicie odrzuca możliwość jego naprawy i izoluje się od „chorego świata” (Brand 2021: 10).

Slone twierdzi również, że uznawanie cottagecore za fantazję eskapistyczną jest błędem: należy postrzegać ją raczej jako formę *self-care*, czyli dbania o siebie, szczególnie w kwestii stanu psychicznego i duchowego. Według Craft zainteresowanie estetyką ma raczej związek z samospokojeniem (*self-soothe*): „Kiedy po ciężkim dniu masz możliwość patrzenia na te piękne zdjęcia estetycznych rzeczy, których nie możesz mieć, przynosi ci to ulgę. Daje poczucie przynależności”¹². Eskapizm i chęć samospokojenia niekoniecznie się wykluczają, ponieważ w obu przypadkach dochodzi do kreacji nieistniejącego świata, którego celem jest wzbudzenie w odbiorcy konkretnych emocji. Estetyka pozwala na

¹¹ „It's extremely important to welcome people into this community. [...] Queer people are also so heavily objectified and sexualized in media, and this is something where we can just be ourselves”.

¹² „It's relieving to come home from a hard day and look at these nice pictures of things that you may not have, that you may never have. It gives you a sense of belongingness”.

oderwanie się i chwilowe zapomnienie o przytłaczającym realnym świecie. Jedną z autorek cottagecore, Sara Cavar, pisze: „cottagecore ma wzbudzić w końcu uczucie bezpieczeństwa i spokoju, nawet jeśli to miejsce nie istnieje”¹³.

Estetyka ta sygnalizuje więc kobietą potrzebę do stworzenia komfortowej, wolnej od „chorób społeczeństwa” przestrzeni. Słone twierdzi, że mężczyźni są świadomie wykluczani, aby można było wykreować hermetyczne środowisko wyłącznie dla kobiet i różnych mniejszości. Trudno jest jednak stwierdzić, że redukcja męskiej reprezentacji ma charakter systematyczny i w pełni świadomy u wszystkich członków społeczności. W tym miejscu należy zaznaczyć, że estetyki nie są czymś w rodzaju np. subkultury, gdzie ten aspekt społeczności jest kluczowy dla jej funkcjonowania:

Członkowie subkultur często spotykają się poza Siecią, mają bliższe więzy społeczne, tworzą ziny, memy, *inside jokes* i wiele więcej. [...] Estetyki nie potrzebują grupowych interakcji i nie ułatwiają nawiązywania nowych znajomości, jak przykładowo lokalne spotkania. Jednakże istnieją grupki na Discordzie, Facebooku i innych platformach dla ludzi, którzy chcą bardziej poczuć atmosferę danej estetyki¹⁴ (Pradeep 2022: b.s.).

Twórcy estetyk są bardziej rozproszeni w Sieci i mogą posiadać inne poglądy lub realizować różne konwencje. Przedstawianie kobiet jako jedynych bohaterek rzeczywistości cottagecore może mieć charakter indywidualistyczny – mający skupić się wyłącznie na jednostce i jej potrzebach. Zatem uznawanie cottagecore za jednoznaczny manifest feministyczny może być błędne.

Problem nieobecności męskiej reprezentacji w cottagecore można również uzasadnić tym, że sama estetyka realizuje się w aspektach wizualnych, które są bardziej atrakcyjne dla kobiet. Należałoby tutaj jednak zadać pytanie, na ile mężczyźni nie są zainteresowani taką wizualizacją rzeczywistości, a na ile nie akceptują jej przez narzuconą im konwencję męskości, która wymaga postrzegania świata przez pryzmat kategorii płci.

Podsumowanie

Na przykładzie omawianych twórców cottagecore wskazałam, jak każdy z nich przetwarza elementy wizualne tej estetyki. Vinti w swojej interpretacji zachował delikatne, „sielskie” elementy, przy czym odrzucił starorustykalny maksymalizm, który w kobiecych wizjach wypełniają liczne kwiaty i dekoracje. Natomiast Old

¹³„Cottagecore is all about finally feeling comfortable and at peace, even if that peace is fake”.

¹⁴ „Subcultures tend to meet in person, have closer social ties, make zines, have memes, inside jokes and more. [...] Aesthetics don't require group interaction and don't facilitate making friends as much as, say, a local meet-up does. However, there is Discord, Facebook groups and other platforms for people who do want a closer atmosphere in an aesthetic”.

Time Hawkey odrzucił styl wiejski na rzecz współczesnego rustykalizmu, który jest bardziej surowy w swoim charakterze i przedstawia treści nawiązujące do życia raczej w nieprzyjnym klimacie, a nie pośród bujnych łąk i sadów. Obaj twórcy skupili się zatem na indywidualnej prezentacji własnych rzeczywistości, które wyprofilowali zgodnie z osobistymi potrzebami. To, co ich łączy z innymi twórczyniami, to odrzucenie funkcjonowania w społeczeństwie podporządkowanym kapitalizmowi, poddającym się ciągłej konsumpcji i popędowi za pieniędzmi. Bohaterowie opuścili niesatysfakcjonujący ich świat na rzecz życia bliżej natury w tempie wyznaczonym przez nich samych.

Niemniej mężczyzna w idei estetyki zostaje obarczony winą za niedoskonałe społeczeństwo. Taka tendencja wśród internatek jest kwestią dość aktualną i nierozłączną z nurtem myśli feministycznej. Jest to problem zauważany przez same filozofki i aktywistki, m.in. przez Bell Hooks, która twierdzi, że mężczyźni także są zakładnikami patriarchalnej męskości (Hooks 2022: 26). Z tym podejściem zgadzają się również inne działaczki, ale jednocześnie nie chcą one angażować się w edukację męskiej społeczności (tamże: 128). Hooks skomentowała to tymi słowami: „Takie podejście, w połączeniu z męską niechęcią wobec światopoglądu feministycznego, spowodowało, że do chłopców i mężczyzn nie skierowano nigdy zbiorowego, afirmatywnego zaproszenia do włączenia się w ruch feministyczny i wyzwolenia z patriarchy” (tamże).

Można zatem wnioskować, że odrzucanie mężczyzn i tworzenie przestrzeni wyłącznie dla kobiet jest zakorzenione w przekonaniu o niechęci samych mężczyzn do zmian ku równości płciowej. Wynika to z tego, że kobiety zmęczone ciągłą batalią o ustanowienie własnej podmiotowości rezygnują z prowadzenia dyskusji i całkowicie odrzucają uczestnictwo w społeczeństwie, które nie szanuje ich niezależności. Sami mężczyźni natomiast nie do końca odnajdują się w wizualnej estetyce cottagecore, więc kiedy już angażują się w tę twórczość, to przetwarzają ją na mniej lub bardziej konwencjonalnie męską. Mimo to, samo tworzenie w założeniach cottagecore przez mężczyzn mogłoby być uznane za rozpoznanie przez nich niedoskonałości współczesnego społeczeństwa, jednak zaledwie dwóch twórców w tejże estetyce nie można uznać za grupę reprezentatywną dla całej płci.

Bibliografia

- @alltheferalfawns, 2022, <https://www.tiktok.com/@alltheferalfawns/video/7128059555321351467> (dostęp: 28.05.2023).
- @wai.iti.ridge, 2022, <https://www.tiktok.com/@wai.iti.ridge/video/7178197426975640833> (dostęp: 28.05.2023).
- Baranowska M., 2015, *Jana Jakuba Rousseau refleksja o naturze człowieka* [w:] *Rodzinną Europą. Europejska myśl polityczno-prawna u progu XXI wieku*, red. P. Fiktus, M. Marszał, H. Malewski i in., Wrocław.

- Braff D., 2020, *How the #cottagecore Internet aesthetic dovetails with pandemic travel*, https://www.washingtonpost.com/lifestyle/travel/how-the-cottagecore-internet-aesthetic-dovetails-with-pandemic-travel/2020/09/10/3ae54032-ed39-11ea-99a1-71343d03bc29_story.html (dostęp: 28.05.2023).
- Brand L., 2021, *Crafting cottagecore: digital pastoralism and the production of an escapist fantasy*, b.m.
- Dawkins R., 2012, *Samolubny gen*, Warszawa.
dictionary.cambridge.org/pl/dictionary/english/lone-wolf.
- Hooks B., 2022, *Gotowi na zmianę. O mężczyznach, męskości i miłości*, Warszawa.
- Mizera K., 2020, *Cottagecore – czy trend, który podbija Internet, może nam pomóc w czasie pandemii?*, <https://www.kobieta.pl/artykul/cottagecore-na-czym-polega-ten-nowy-modny-styl-zycia-ktory-podbija-instagram> (dostęp: 7.04.2023).
- Pappas S., 2023, *Is the Alpha Wolf Idea a Myth?*, <https://www.scientificamerican.com/article/is-the-alpha-wolf-idea-a-myth/> (dostęp: 13.04.2023).
- Pawluk Z., 2022, *Mem internetowy jako forma wyrazu artystycznego. Przegląd wybranych estetyk*, Lublin.
- Pradeep M., 2022, *How are internet aesthetics and subcultures created? Two aesthetics Wiki members explain*, <https://screenshot-media.com/culture/internet-culture/aesthetic-versus-subculture/> (dostęp: 11.04.2023).
- Sentimentalizm*, <https://encyklopedia.pwn.pl/haslo/sentymalizm;4009978.html> (dostęp: 7.04.2023).
- Shaul B., 2020, *App Annie: TikTok Was the Most-Downloaded App in Q1 2020*, <https://www.adweek.com/performance-marketing/app-annie-tiktok-was-the-most-downloaded-app-in-q1-2020/> (dostęp: 12.04.2023).
- Slone I., 2020, *Escape Into Cottagecore, Calming Ethos for Our Febrile Moment*, <https://www.nytimes.com/2020/03/10/style/cottagecore.html> (dostęp: 11.04.2023).
- Sowiński R., 2017, *Vaporwave. Kapitalizm zremiksowany*, „Kognitywistyka i Media w Edukacji”, nr 1, 34–46.
tiktok.com/@oldtimehawkey (dostęp: 11.04.2023).
tiktok.com/@the_vintagearian (dostęp: 11.04.2023).

The theme of masculinity in the cottagecore aesthetic. Meme studies

Popularity of specific Internet aesthetics could indicate current beliefs of certain social groups. Researching the newest popular cottagecore aesthetic it is hard not to observe an emerging relationship between genders. The women's movement which aims towards escaping big city life seems not to include men in their fantasy of rural living and independence. A noticeable absence of male representation and their conscious exclusion is partially explained through cottagecore content created by women. The aim of this article is to analyse the core ideas of the aesthetic in the context of modern perception of masculinity. The text includes description of the two only male creators in the circle of the aesthetic on the TikTok platform. The methodology is based on identifying Internet aesthetics as memes according to Richard Dawkins's definition.

Key words: aesthetic, meme, masculinity, cottagecore, Internet